

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1326/2001

2011/EES/68/03

frá 29. júní 2001

um bráðabirgðaráðstafanir til að gera það kleift að taka upp reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar og um breytingu á VII. og XI. viðauka við þá reglugerð (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1248/2001 ⁽²⁾, einkum 23. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 7., 9. og 15. til 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 999/2001 er mælt fyrir um reglur um föðrun dýra og frekari takmarkanir á afurðir jörturdýra og markaðssetningu lifandi dýra og afurða úr dýraríkinu. Þessar kröfur eru mismunandi eftir því hvernig staða aðildarríkjanna eða hlutaðeigandi þriðju landa er flokkuð með tilliti til kúariðu. Ákvarða skal flokkun til að ákvarða stöðu með tilliti til kúariðu í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 999/2001. Enn sem komið er hafa engar ákvarðanir verið teknar um að setja aðildarríki eða þriðja land í flokk samkvæmt nýjum ákvæðum 5. gr. Ákvæði reglugerðarinnar munu taka gildi í heild sinni frá 1. júlí 2001 nema umbreytingarráðstafanir hafi verið samþykktar á grundvelli 23. gr. Ef ákvarðanir varðandi flokkun liggja ekki fyrir er ekki hægt að beita 7., 9. og 15. til 18. gr. og því eru umbreytingarráðstafanir nauðsynlegar.
- 2) Þegar er gert ráð fyrir umbreytingarráðstöfunum fyrir tilteknar reglur sem byggðar eru á flokkun, þ.e.a.s. þær sem varða sérstakt áhættuefni, í 22. gr. þar sem kveðið er á um að þær skuli gilda a.m.k. til 1. janúar 2002 og skuli falla úr gildi um leið og ákvörðun um flokkun, í samræmi við 5. gr., verður samþykkt og frá þeim degi gildir 8. gr. að því er varðar sérstök áhættuefni. Til glöggvunar skulu sömu reglur fyrir breytingu frá umbreytingarreglunum yfir í reglur reglugerðarinnar gilda um aðrar greinar sem byggja á flokkun.
- 3) Mælt er fyrir um reglur Bandalagsins í tengslum við smitandi heilahrönnun um bann sem varðar föðrun dýra, sem voru í gildi síðast áður en reglugerð (EB) nr. 999/2001 kom til framkvæmda, í ákvörðun ráðsins 2000/766/EB ⁽³⁾ um tilteknar verndarráðstafanir vegna

smitandi heilahrönnunar og notkun dýrapróttina í föðri og ákvörðun ráðsins 2001/9/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 2001/165/EB ⁽⁵⁾, um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun 2000/766/EB. Með ákvörðun 2000/766/EB er föðrun allra alidýra með unnum dýrapróttinum stöðvuð tímabundið til 30. júní 2001, með fáeinum undantekningum. Ráðið samþykkti 24. apríl 2001 að framlengja skuli gildistíma ákvörðunarinnar. Því ber, sem umbreytingarráðstöfun, að breyta þessari síðari ákvörðun til samræmis við það. Allar frekari breytingar skulu háðar ákvörðun um flokkun aðildarríkja og skilvirkni þeirra eftirlitsráðstafana sem einstök aðildarríki koma á fót.

- 4) Mælt er fyrir um reglur Bandalagsins í tengslum við smitandi heilahrönnun er varða setningu á markað og útflutning á lifandi nautgripum og tilteknum nautgripaafurðum, sem voru í gildi áður en reglugerð (EB) nr. 999/2001 kom til framkvæmda, eða þær samþykktar í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/290/EBE frá 14. maí 1992 um tilteknar verndarráðstafanir gegn smitandi heilahrönnun í nautgripum (BSE) í fósturvísunum úr nautgripum í Breska konungsríkinu ⁽⁶⁾, ákvörðun ráðsins 98/256/EB frá 16. mars 1998 um neyðarráðstafanir til varnar gegn kúariðu, um breytingu á ákvörðun 94/474/EB og niðurfellingu á ákvörðun 96/239/EB ⁽⁷⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/351/EB frá 29. maí 1998 um að ákveða dagsetninguna þegar heimilt er að hefja afgreiðslu á nautgripaafurðum frá Norður-Írlandi samkvæmt kerfi fyrir vottaðar hjarðir til útflutnings með skírskotun til 5. mgr. 6. gr. ákvörðunar ráðsins 98/256/EB ⁽⁸⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/514/EB frá 23. júlí 1999 um að ákvarða dagsetninguna þegar sending frá Breska konungsríkinu á nautgripaafurðum, samkvæmt útflutningsáætlun, sem tekur mið af dagsetningu, getur hafist með skírskotun til 5. mgr. 6. gr. ákvörðunar 98/256/EB ⁽⁹⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/345/EB frá 22. maí 2000 um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Þýskalands á tilteknum afurðum til brennslu getur hafist með skírskotun til 6. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB ⁽¹⁰⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/371/EB frá 6. júní 2000 um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Frakklands á atnautum getur hafist í krafti 7. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB ⁽¹¹⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/372/EB frá 6. júní 2000

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 177, 30.6.2001, bls. 60. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 173, 27.6.2001, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 306, 7.12.2000, bls. 32.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 2, 5.1.2001, bls. 32.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 58, 28.2.2001, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 152, 4.6.1992, bls. 37.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 113, 15.4.1998, bls. 32.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 157, 30.5.1998, bls. 110.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 195, 28.7.1999, bls. 42.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 121, 23.5.2000, bls. 9.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 134, 7.6.2000, bls. 34.

um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Spánar á atnautum getur hafist í krafti 7. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB ⁽¹²⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/376/EB frá 18. apríl 2001 um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna uppkomu kúariðu í Portúgal og um innleiðingu útflutningsáætlunar sem tekur mið af dagsetningu ⁽¹³⁾. Þessar ákvarðanir skulu því gilda áfram meðan á umbreytingartímabilinu stendur.

- 5) Mælt er fyrir um reglur Bandalagsins í tengslum við smitandi heilahrönnun, er varða sérstakt áhættuefni, sem voru í gildi áður en reglugerð (EB) nr. 999/2001 kom til framkvæmda, eða þær samþykktar í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/418/EB frá 29. júní 2000 um setningu reglna um notkun efnis sem hættu stafar af með tilliti til smitandi heilahrönnunar og um breytingu á ákvörðun 94/474/EB ⁽¹⁴⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2001/384/EB ⁽¹⁵⁾ Þessari ákvörðun hefur verið breytt að því er varðar hryggjarsúlu nautgripa, kjötmarning og innflutning frá þriðju löndum eftir að ráðið samþykkti 12. febrúar 2001 sameiginlega afstöðu (EB) nr. 8/2001 með það í huga að samþykkja reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinnar tegunda smitandi heilahrönnunar ⁽¹⁶⁾. Í XI. viðauka við þá reglugerð er að finna reglur um sérstök áhættuefni sem eiga við meðan á umbreytingartímabili stendur. Því skal uppfæra A-þátt þess viðauka þannig að við hann bætist ákvæði um sérstök áhættuefni sem samþykkt voru eftir að ráðið samþykkti sameiginlega afstöðu sína.
- 6) Þar til ákvarðanir um flokkun hafa verið teknar um þriðju lönd og sem varúðarráðstöfun er við hæfi að kveðið sé á um að lágmarksverndarráðstafanir, sem gert er ráð fyrir í reglugerð (EB) nr. 999/2001, að því er varðar innflutning frá öllum þriðju löndum sem ekki eru talin laus við kúariðu, skuli gilda um allan innflutning á lifandi nautgripum, fósturvísu og eggjum. Ennfremur er fjarlæging sérstaks áhættuefnis úr afurðum sem eru ætlaðar í matvæli og fóður mikilvægasta ráðstöfunin að því er varðar lýðheilsuvernd. Sem umbreytingarráðstöfun er því rétt að bæta við skrána yfir vörur, sem falla undir innflutningstakmarkanir samkvæmt ákvörðun 2000/418/EB, svo að hún nái yfir allar vörur sem innihalda efni úr nautgripum, sauðfé eða geitum sem heilbrigðisvottorð Bandalagsins tekur til. Eigi að síður skulu þau þriðju lönd sem njóta undanþágu í tengslum við ákvörðun 2000/418/EB einnig njóta undanþágu frá þessari umbreytingarráðstöfun. Í því skyni að virða alþjóðlegar skuldbindingar samkvæmt samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um beitingu ráðstafana um hollustuhætti og heilbrigði plantna, einkum málsmeðferð um tilkynningar, skulu ákvæðin er varða innflutning ekki taka gildi fyrr en 1. október 2001.
- 7) Í VII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 eru nákvæmar reglur um ráðstafanir sem hrinda á í framkvæmd í kjölfar staðfestingar á smitandi heilahrönnunarsjúkdómi. Þessar reglur skal uppfæra svo þær endurspegli hin nákvæmu, tæknilegu útrýmingarákvæði sem aðildarríkin beita, að teknu tilliti til álits vísindastýringsnefndarinnar um lögum á nautgripum vegna kúariðu frá 15. september 2000. Vísindastýringsnefndin komst að þeirri niðurstöðu í áliti sínu að „nú þegar hefur lögum (heillar) hjarðar skilað nokkrum árangri, bæði með því að útrýma tilvikum sem ekki hefðu greinst og með því að koma í veg fyrir að tilvik komi upp í framtíðinni. Þó, (...) má ná nánast sömu áhrifum með því að lóga öllum dýrum, sem fædd eru og/eða uppalin í sömu hjörðum og staðfest tilvik, innan u.þ.b. 12 mánaða fyrir og eftir fæðingardag vitistilfellis (slátrun fæðingarángangs).“ Vísindastýringsnefndin mælti með lögum a.m.k. fæðingarángangsins þegar kúariðutilvik greinist í tilteknu aðildarríki, án tillits til ríkjandi faraldsfræðilegra aðstæðna. Því er rétt að breyta hinum nákvæmu niðurskurðarákvæðum til samræmis við það með því að heimila að lögum allrar hjarðarinnar verði valkvæð, allt eftir ríkjandi staðbundnum aðstæðum.
- 8) Til glöggvunar skal fella úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/474/EB frá 27. júlí 1994 um tiltekna verndarráðstafanir vegna kúariðu og niðurfellingu á ákvörðunum 89/469/EBE og 90/200/EB ⁽¹⁷⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/381/EB frá 27. júní 1994 um tiltekna verndarráðstafanir vegna heilahrönnunar í nautgripum og notkun spendýrapróttina í föðri ⁽¹⁸⁾ og ákvörðun 2000/418/EB um setningu reglna um notkun efnis sem hættu stafar af með tilliti til smitandi heilahrönnunar og um breytingu á ákvörðun 94/474/EB.
- 9) Fastanefndin um heilbrigði dýra og dýraafurða hefur ekki sent frá sér álit og því lagði framkvæmdastjórnin þessar ráðstafanir til við ráðið 15. júní 2001 í samræmi við 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 999/2001 og er þess krafist að ráðið aðhafist innan þriggja mánaða.
- 10) Ráðið hefur þó hvorki samþykkt ráðstafanirnar né lagst gegn tillögunni og komst að þeirri niðurstöðu 19. júní 2001 að það myndi ekki breyta afstöðu sinni innan þess tímabils.
- 11) Við slíkar aðstæður og með tilliti til þess hversu brýnt er að framkvæma þessar ráðstafanir, sem Evrópuþinginu er tilkynnt um í samræmi við ákvæði ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB ⁽¹⁹⁾, og án þess að hafa áhrif á 8. gr þeirrar ákvörðunar, skal framkvæmdastjórnin nú samþykkja þessar ráðstafanir án ástæðulausrar tafar.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 134, 7.6.2000, bls. 35.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 132, 15.5.2001, bls. 17.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 76.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 137, 19.5.2001, bls. 29.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB C 88, 19.3.2001, bls. 1.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB L 194, 29.7.1994, bls. 96.

⁽¹⁸⁾ Stjtið. EB L 172, 7.7.1994, bls. 23.

⁽¹⁹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Með umbreytingarráðstöfun sem vikur frá reglugerð (EB) nr. 999/2001:

1. Skulu ákvæðin í reglugerð (EB) nr. 999/2001, sem tilgreind eru í I. viðauka við þessa reglugerð, ekki gilda um aðildarríki eða þriðja land fyrir en ákvörðun, sem er samþykkt í samræmi við 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 999/2001, á stöðu með tilliti til kúariðu í viðkomandi aðildarríki eða þriðja landi öðlast gildi. Ákvæði D-þáttar XI. viðauka gildir um hlutaðeigandi aðildarríki eða þriðja land fram að þeirri dagsetningu. Engin slík ákvörðun skal öðlast gildi fyrir 1. janúar 2002.

2. Ákvæði 2. 3. og 4. mgr. 7. gr gilda ekki um aðildarríki fyrir en ákvörðun á stöðu með tilliti til kúariðu í viðkomandi aðildarríki öðlast gildi og þar til ákvæði Bandalagsins um föðrun dýra í tengslum við smitandi heilahrönnunarsjúkdóma er framfylgt þar með skilvirkum hætti. Ákvæði C-þáttar XI. viðauka gildir um það aðildarríki þar til 2., 3. og 4. mgr. 7. gr. tekur gildi þar.

2. gr.

1. Önnur og þriðja málsgrein 4. gr. ákvörðunar 2000/766/EB falli hér með brott.

2. Ákvarðanir 94/381/EB, 94/474/EB og 2000/418/EB falli úr gildi.

3. gr.

Reglugerð (EB) nr. 999/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í stað VII. viðauka komi II. viðauki við þessa reglugerð.

2. Í stað A-þáttar XI. viðauka komi III. viðauki við þessa reglugerð.

3. Texti XI. viðauka er fullgerður með textanum í IV. viðauka við þessa reglugerð.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. júlí 2001.

Ákvæði fjórða til sjöunda undirliðar og níunda og tíunda undirliðar í 5. lið A-þáttar XI. viðauka og 2. og 3. liðar D-þáttar í reglugerð (EB) nr. 999/2001, eins og henni var breytt með þessari reglugerð, skulu gilda frá 1. október 2001.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. júní 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David Byrne

framkvæmdastjóri

I. VIÐAUKI

- 9. gr. um tiltekna afurðir úr jörturdýrum,
- 1. mgr. 15. gr. um setningu lifandi dýra, sæðis þeirra, fósturvísa og eggja á markað,
- 2., 3., 4. og 6. mgr. 16. gr. um setningu afurða úr dýraríkinu á markað,
- 17. gr. um heilbrigðisvottorð eða viðskiptaskjöl er varða verslun,
- 18. gr. um heilbrigðisvottorð er varða innflutning,
- II. hluti kafla A í VIII. viðauka um setningu lifandi nautgripa á markað innan Bandalaganna,
- kafli C í VIII. viðauka um setningu afurða úr nautgripum á markað innan Bandalaganna,
- Kafli A, B, C, D, F og G í IX. viðauka um innflutning frá þriðju löndum á lifandi nautgripum, afurðum úr nautgripum, fósturvísium og eggjum úr nautgripum og öðrum afurðum jörturdýra.

*II. VIÐAUKI**„VII. VIÐAUKI***ÚTRÝMING SMITANDI HEILAHRÖRNUNAR**

1. Í rannsókninni, sem um getur í b-lið 1. mgr. 13. gr., skal tilgreina:
 - a) þegar um er að ræða nautgripi:
 - öll önnur jörturdýr á sömu bújörð og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn,
 - ef sjúkdómurinn var staðfestur í kú, alla fósturvísa, egg og afkvæmi sem hefur verið safnað eða hún hefur borið innan tveggja ára fyrir eða eftir þann tíma sem fyrstu klínísku einkennum sjúkdómsins komu í ljós,
 - öll dýr í sama aldurshópi og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn,
 - hugsanlegan uppruna sjúkdómsins,
 - önnur dýr, egg eða fósturvísa á sömu bújörð og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn eða á öðrum bújörðum sem kunna að hafa sýkst af smitefni smitandi heilahrörnunar eða komist í snertingu við sama fóður eða sama mengunarvald,
 - flutninga á fóðri eða öðru efni, sem kann að hafa verið mengað, eða allar aðrar smitleiðir sem smitefni smitandi heilahrörnunar hefur getað borist eftir til eða frá viðkomandi bújörð,
 - b) þegar um er að ræða sauðfé og geitur:
 - öll jörturdýr, nema sauðfé og geitur, á sömu bújörð og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn,
 - að svo miklu leyti sem unnt er að hafa uppi á þeim, foreldra, alla fósturvísa og egg og síðasta afkvæmi dýrsins sem staðfest var að væri með sjúkdóminn,
 - öll dýr í sama aldurshópi, sem skal skilgreindur í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 24. gr., og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn,
 - allt annað sauðfé og allar geitur á sömu bújörð og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn, auk þeirra sem getið er í öðrum og þriðja undirlíð,
 - hugsanlegan uppruna sjúkdómsins og aðrar bújarðir þar sem eru dýr, fósturvísar eða egg sem kunna að hafa sýkst af smitefni smitandi heilahrörnunar, fengið sama fóður eða sama mengunarvald,
 - flutninga á fóðri eða öðru efni, sem kann að vera mengað, eða allar aðrar smitleiðir sem smitefni kúariða hefur getað borist eftir til eða frá viðkomandi bújörð.
2. Ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 13. gr. skulu a.m.k. ná yfir:
 - a) ef kúariða í nautgrip hefur verið staðfest, aflifun og algera eyðingu nautgripa og eyðingu fósturvísa og eggja sem voru tilgreind í rannsókninni sem um getur í fyrsta, öðrum og þriðja undirlíð a-liðar í 1. lið. Aðildarríki geta ákveðið að aflífa ekki og eyða öllum nautgripum á sömu bújörð og dýrið sem staðfest var að væri með sjúkdóminn, eins og um getur í fyrsta undirlíð a-liðar í 1. lið, allt eftir faraldsfræðilegum aðstæðum og rekjanleika dýra á þeirri bújörð,
 - b) ef kúariða í kind eða geit hefur verið staðfest, aflifun og algera eyðingu allra dýra, fósturvísa og eggja sem voru tilgreind í rannsókninni sem um getur í öðrum til sjötta undirlíð b-liðar í 1. lið.“

III. VIÐAUKI

„XI. VIÐAUKI

A. Fjarlægging sérstaks áhættuefnis

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sérstakt áhættuefni, sem er tilgreint hér á eftir, sé fjarlægt og því eytt í samræmi við 7.–11. lið.
 - a) Eftirfarandi vefir eru tilgreindir sem sérstakt áhættuefni:
 - i. hauskúpa, þ.m.t. heili og augu, hálskirtlar, hryggjarsúla að undanskildum rófuliðum og þvertindum lendaliða en að meðtöldu mænuhnoða og mænu nautgripa eldri en 12 mánaða og garnir frá skeifugörn til endaþarms úr öllum nautgripum, óháð aldri,
 - ii. hauskúpa, þ.m.t. heili og augu, hálskirtlar og mæna sauðfjár og geita, sem eru eldri en 12 mánaða eða eru komin með fullorðinsframtonn, sem er komin upp úr gömnum, og milta alls sauðfjár og geita óháð aldri.

Heimilt er að taka ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 24. gr., einkum með það í huga að breyta því á hvaða aldri skulu fjarlægja hryggjarsúlu nautgripa í ljósi tölfraðilegra líkinda á kúariðutilvikum í viðkomandi aldurshópum nautgripastofna Bandalagsins, á grundvelli niðurstaða vöktunar kúariðu, með sérstöku tilliti til prófunar nautgripa sem komið er á með III. viðauka.
 - b) Til viðbótar við sérstakt áhættuefni, sem er talið upp í a-lið, skulu eftirfarandi vefir tilgreindir sem sérstakt áhættuefni í Hinu sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og í Portúgal, að undanskildu sjálfstjórnarhéraðinu Asoreyjum:
 - allur hausinn, að tungunni undanskilinni, þ.m.t. heili og augu, þrenndarhnoða og hálskirtlar, hóstarkirtill, milta og mæna úr nautgripum sem eru eldri en sex mánaða.
2. Sending sérstaks áhættuefnis eða unnins efnis úr því er einungis heimil ef markmiðið er að brenna það í samræmi við 11. lið eða, eftir atvikum, b-lið 7. liðar.
3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að bein nautgripa, sauðfjár og geita séu ekki notuð til framleiðslu kjötmarnings.
4. Aðildarríki skulu sjá til þess að miðtaugakerfisvefur nautgripa, sauðfjár eða geita sé ekki tættur í sundur eftir deyfingu með ilöngu, staflaga verkfæri, sem er stungið inn í kúpuholið, ef kjötið af dýrunum á að fara til manneldis eða í dýrafóður.
5. Ekki skal flytja sérstakt áhættuefni, sem um getur í a-lið 1. liðar, inn í Bandalagið eftir 31. mars 2001.

Afurðir úr dýrarákinu, sem taldar eru upp hér á eftir, skulu heyra undir takmarkanir á innflutningi inn í Bandalagið:

- „nýtt kjöt“: kjöt samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 64/433/EBE,
 - „hakkað kjöt og unnar kjötvörur“: hakkað kjöt og unnar kjötvörur samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 94/65/EB⁽¹⁾,
 - „kjötafurðir“: kjötafurðir samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 77/99/EBE⁽²⁾,
 - „aðrar afurðir úr dýrarákinu“: aðrar afurðir úr dýrarákinu samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 77/99/EBE,
 - „brædd fita“ eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - „gelatín“ eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - „gæludýrafóður“ eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - „unnið dýrapróttín“ eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - „bein og beinaafurðir“ eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - hráefni til framleiðslu á dýrafóðri eins og um getur í tilskipun 92/118/EBE,
 - „nautgripagarnir“ eins og um getur í v. lið b-liðar 2. gr. tilskipunar 77/99/EBE.
- a) Þegar framangreindar afurðir úr dýrarákinu, sem innihalda efni úr nautgripum, sauðfé eða geitum, eru fluttar inn í Bandalagið frá þriðju löndum eða landsvæðum þeirra skal fylgja heilbrigðisvottorðunum yfirlýsing sem er undirrituð af lögbæra yfirvaldinu í framleiðslulandinu og hljóðar svo:

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 94/65/EB frá 14. desember 1994 um kröfur varðandi framleiðslu og markaðssetningu á hökkuðu kjöti og unnum kjötvörum (Stjtið. EB L 368, 31.12.1994, bls. 10).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 77/99/EBE frá 21. desember 1976 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan Bandalagsins (Stjtið. EB L 26, 31.1.1977, bls. 85). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 97/76/EB (Stjtið. EB L 10, 16.1.1998, bls. 25).

„Þessi afurð úr dýraríkinu inniheldur ekki og er ekki framleidd úr sérstöku áhættuefni, eins og það er skilgreint í A-þætti XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinnar tegunda smitandi heilahrömunar, sem er framleitt eftir 31. mars 2001, né kjötmarningi sem er framleiddur úr beinum nautgripa, sauðfjár eða geita eftir 31. mars 2001. „Eftir 31. mars 2001 hefur dýrunum ekki verið slátrað eftir deyfingu með gasi, sem er sprautað inn í kúpuholið, eða aflífuð með sömu aðferð eða slátrað með því að tæta miðtaugakerfisvefni í sundur eftir deyfingu með ilöngu, staflaga verkfæri sem er stungið inn í kúpuholið.“

Skrokkar, hálfir skrokkar og fjórðungar mega innihalda hryggjarsúlu við innflutning.“

- b) Allar tilvísanir til „afurða úr dýraríkinu“ vísa til afurða úr dýraríkinu sem eru taldar upp í þessum lið og varða ekki aðrar afurðir úr dýraríkinu sem innihalda eða eru framleiddar úr þessum afurðum úr dýraríkinu.

6. Ákvæði 5. liðar gilda ekki um innflutning frá:

Ástralíu

Argentínu

Botsvana

Brasilíu

Síle

Kostaríka

Namibíu

Nýja-Sjálandi

Níkaragva

Paragvæ

Úrúgvæ

Singapúr

Svasílandi.

7. Aðildarríkin skulu framkvæma tíðar, opinberar skoðanir til að sannreyna að þessum lið sé beitt rétt og til að tryggja að gerðar séu ráðstafanir til að komast hjá mengun, einkum í sláturhúsum, stykkjunarstöðvum, vinnslustöðvum fyrir dýraúrgang, vinnslustöðvum fyrir áhættusöm efni eða á athafnasvæðum, sem aðildarríkin hafa samþykkt í samræmi við 7. gr. tilskipunar 90/667/EBE, stöðum þar sem fram fer sala til neytenda, urðunarstöðum og í annarri aðstöðu til geymslu eða brennslu. Brýnt er að aðildarríkin setji upp kerfi til að tryggja og hafa eftirlit með því:

- a) að sérstakt áhættuefni, sem er notað í framleiðslu afurða sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sé einungis notað í leyfilegum tilgangi,
- b) að sérstakt áhættuefni, einkum ef fjarlægning fer fram á öðrum starfsstöðvum eða athafnasvæðum en sláturhúsum, sé algerlega aðskilið frá öðrum úrgangi sem á ekki að brenna, sé safnað sérstaklega og fargað í samræmi við 1. lið og 8.–11. lið. Aðildarríkin geta leyft að hausar eða skrokkar, sem innihalda sérstakt áhættuefni, séu sendir til annars aðildarríkis eftir að það aðildarríki hefur samþykkt að taka við efniinu og samþykkt öll sérskilyrði sem gilda um slíka flutninga.

Hins vegar má flytja inn skrokka, hálfá skrokka og fjórðunga sem innihalda engin sérstök áhættuefni önnur en hryggjarsúlu, þ.m.t. mænuhnoða, til aðildarríkis eða senda til annars aðildarríkis án fyrirframsamþykkis þess síðarnefnda.

8. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sérstakt áhættuefni sé fjarlægð:

- a) í sláturhúsum,

- b) í stykkjunarstöðvum, vinnslustöðvum fyrir áhættusöm efni eða athafnasvæðum, sem um getur í 3. og 7. gr. tilskipunar 90/667/EBE, undir umsjón fulltrúa sem lögbært yfirvald skipar. Þessar starfsstöðvar skulu fá samþykki lögbæra yfirvaldsins í þessu skyni.

Aðildarríkjum er þó heimilt að fjarlægja hryggjarsúluna á stöðum þar sem fram fer sala til neytenda.

Sé sérstakt áhættuefni ekki fjarlægð úr dauðum dýrum, sem hefur ekki verið slátrað til manneldis, skal meðhöndla þá hluta skrokkans, sem innihalda sérstakt áhættuefni, eða allan skrokkinn sem sérstakt áhættuefni.

9. Aðildarríkin skulu sjá til þess að allt sérstakt áhættuefni sé litað með leysilít og, eftir atvikum, merkt um leið og það er fjarlægð og loks skal því eytt algerlega:

- a) með brennslu án undangenginnar forvinnslu eða
- b) svo fremi að leysiliturinn eða merkingin haldist greinanleg, að lokinni forvinnslu:
- i. í samræmi við kerfin sem er lýst í I.–IV. kafla, VI. og VII. kafla viðaukans við ákvörðun 92/562/EBE:
 - með brennslu,
 - með sambrennslu,
 - ii. í samræmi við a.m.k. kröfurnar sem eru settar fram í I. viðauka við ákvörðun ráðsins 1999/534/EB, með urðun á samþykktum urðunarstað.
10. Aðildarríkjum er heimilt að víkja frá ákvæðum 8. og 9. liðar og leyfa brennslu eða urðun sérstaka áhættuefnis eða heilla skrokka án undangenginnar litunar eða, eftir atvikum, leyfa að sérstakt áhættuefni sé fjarlægð í þeim tilvikum, sem eru tilgreind í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/667/EBE, og með aðferð sem útilokar alla hættu á að smitandi heilahrönnunarsjúkdómar berist áfram enda hafi lögbært yfirvald samþykkt og sannprófað aðferðina, einkum ef dýrin hafa drepist eða verið aflífuð samkvæmt ráðstöfunum til sjúksdómsvarna.
11. Aðildarríkin geta eingöngu sent sérstakt áhættuefni eða efni, sem er unnið úr því, til annarra aðildarríkja til brennslu að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 4. gr. ákvörðunar 97/735/EB, eftir atvikum.
- Þessum lið má breyta að, beiðni aðildarríkis, til að heimila sendingu sérstakra áhættuefna eða efna, sem eru unnin úr þeim, til brennslu í þriðja landi enda hafi skilyrðin fyrir slíkum útflutningi verið samþykkt.
12. Þrátt fyrir í lið a-liðar 1. liðar er heimilt að taka ákvörðun, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2 mgr. 24. gr., um að leyfa notkun hryggjarsúlu og mænuhnoða úr nautgripum:
- a) sem voru fæddir og síðan aldir frá burði og slátrað í aðildarríkjum þar sem vísindalegt mat staðfesti að kúariðutilvik í innfæddum nautgripum væru afar ólíkleg eða ólíkleg en ekki útilokuð, eða
 - b) voru fæddir eftir gildistöku dag bannsins við föðrun jörturdýra með spendýrapróttinum í aðildarríkjum þar sem tilkynnt hefur verið um kúariðu í innfæddum dýrum eða þar sem vísindalegt mat staðfesti að kúariðutilvik í innfæddum nautgripum væru líkleg.
- Breska konungsríkið, Portúgal, Finnland, Svíþjóð og Austurríki geta nýtt sér þessa undanþágu á grundvelli gagna sem áður hafa verið lögð fram og metin. Önnur aðildarríki geta sótt um þessa undanþágu með því að leggja fullnægjandi fylgigögn fyrir framkvæmdastjórnina að því er varðar a- eða b-lið, eins og við á.
- Aðildarríki sem njóta þessarar undanþágu skulu, auk krafanna sem mælt er fyrir um í I. þætti kafla A í III. viðauka, tryggja að ein af samþykktu flýtiprófununum, sem um getur í 4. lið kafla C í X. viðauka, sé notuð fyrir alla nautgripi eldri en 30 mánaða sem:
- a) hafa drepist á býli eða í flutningum en hefur ekki verið slátrað til manneldis, að undanskildum þeim dauðu dýrum á afskekktum svæðum, þar sem þéttleiki dýra er lítill, í þeim aðildarríkjum þar sem ólíklegt er að kúariða komi upp,
 - b) hefur verið slátrað á hefðbundinn hátt til manneldis.
- Þessi undanþága skal ekki veitt til að heimila notkun hryggjarsúlu og mænuhnoða úr nautgripum eldri en 30 mánaða frá Breska konungsríkinu eða Portúgal að undanskildu sjálfstjórnarhéraðinu Asoreyjum.
- Sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni geta látið fara fram vettvangsskoðanir til þess að sannprófa enn frekar framlögð gögn í samræmi við 21. gr.“

IV. VIÐAUKI

„C. Bann við fõðrun dýra

Ákvörðun ráðsins 2000/766/EB um tiltekna verndarráðstafanir vegna smitandi heilahrõmunar og notkun dýrapróta í fõðri og ákvörðun ráðsins 2001/9/EB um tilskildar eftirlitsráðstafanir við framkvæmd á ákvörðun ráðsins 2000/766/EB gilda áfram.

Heimilt er að taka ákvörðun, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr., um að laga ákvörðun 2000/766/EB að aðstæðum í hverju aðildarríki í ljósi niðurstaðna úr skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar og nýgengi kúariðu, á grundvelli niðurstaðna úr vöktun kúariðu með sérstaka áherslu á prófun nautgripa, eins og fastsett er með III. viðauka.

D. Setning á markað og útflutningur

1. Eftirfarandi ákvæði gilda áfram sem umbreytingarráðstafanir:

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/290/EBE frá 14. maí 1992 um tiltekna verndarráðstafanir gegn smitandi heilahrõmun í nautgripum (BSE) í fõsturvisum úr nautgripum í Breska konungsríkinu.

Ákvörðun ráðsins 98/256/EB frá 16. mars 1998 um neyðarráðstafanir til varnar gegn kúariðu, um breytingu á ákvörðun 94/474/EB og niðurfellingu á ákvörðun 96/239/EB.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/351/EB frá 29. maí 1998 um að ákveða dagsetninguna þegar heimilt er að hefja afgreiðslu á nautgripaafurðum frá Norður-Írlandi samkvæmt kerfi fyrir vottaðar hjarðir til útflutnings með skirskotun til 5. mgr. 6. gr. ákvörðunar ráðsins 98/256/EB.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/514/EB frá 23. júlí 1999 um að ákveða dagsetninguna þegar sending frá Breska konungsríkinu á nautgripaafurðum, samkvæmt útflutningsáætlun, sem tekur mið af dagsetningu, getur hafist með skirskotun til 5. mgr. 6. gr. ákvörðunar 98/256/EB.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/345/EB frá 22. maí 2000 um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Þýskalands á tilteknum afurðum til brennslu getur hafist með skirskotun til 6. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/371/EB frá 6. júní 2000 um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Frakklands á atnautum getur hafist í krafti 7. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 6. júní 2000 um að ákveða dag þegar sending frá Portúgal til Spánar á atnautum getur hafist í krafti 7. mgr. 3. gr. ákvörðunar 98/653/EB

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/376/EB frá 18. apríl 2001 um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna uppkomu kúariðu í Portúgal og um innleiðingu útflutningsáætlunar sem tekur mið af dagsetningu.

2. Innflutningur nautgripa skal háður framvísun alþjóðlegs dýraheilbrigðisvottorðs þar sem vottað er:
- a) að fõðrun jörturdýra með prótinum úr spendýrum hafi verið bönnuð og að banninu hafi verið framfylgt með skilvirkum hætti,
 - b) að nautgripir, sem flytja á til Bandalagsins, séu auðkenndir samkvæmt varanlegu auðkenningarkerfi, sem gerir kleift að rekja feril þeirra til móður og upprunahjarðar, og séu ekki afkvæmi kúa sem grunur leikur á að séu með kúariðu.
3. Innflutningur eggja og fõsturvísa úr nautgripum skal háður framvísun alþjóðlegs dýraheilbrigðisvottorðs þar sem er vottað að fõðrun jörturdýra með prótíni úr spendýrum hafi verið bönnuð og að banninu hafi verið framfylgt með skilvirkum hætti.
4. Ákvæði 2. og 3. gr. gilda ekki um innflutning frá:

Ástralíu

Argentínu

Botsvana

Brasilíu

Síle

Kostaríka

Namibíu

Nýja-Sjálandi

Níkaragva

Paragvæ

Úrúgvæ

Singapúr

Svasílandi.“